

פרוטוקול מס' 206

פשיבת ועדת החינוך והתחנאה
שהתקיימה ביום ד', כח' באייר תשל"ג - 30.5.1973, בשעה 8.45.

נ כ ח ו :

חברי הועדה:
א. רימלט - היו"ר
ב. אליעד
מ. בן-פורת
ח. גרוסמן
ז. הרמן
א. כץ
ש. לוין
ע. פינברג-סירני
א. רזיאל-נאור

מוזמנים:
ו. איתן - יו"ר הועד המנהל של
רשות השידור
ש. אלמוג - מנכ"ל רשות השידור
ג. שחם - חבר הועד המנהל
א. חסין - חבר הועד המנהל

מ"מ מזכירת
הועדה:
ש. כרם

רשמה:
מ. כהן

סדר-היום:
המשך הדיון על מסקנות ועדת החינוך והתרכות בנושא:
"אופן עריכתן של תכניות מבט לחדשות בטלוויזיה" -
הצעת חה"כ א. רימלט.

אני מתכבד לפתוח את הישיבה.

היו"ר א. רימלט:

פרק ה' - הדיווח על עבודת הכנסת

כרקע לפרק זה מוצע לומר: נושא זה אשר הועלה במליאת הכנסת גרם לדיון בוועדת החינוך והתרבות במשך ישיבות מרובות.

היו"ר א. רימלט:

ועדת החינוך והתרבות מדגישה כי מהותו וכוח השפעתו של מדיום ממלכתי מונופוליסטי מטיל על ההנהלה ועל העובדים חובות ואחריות כבדים יותר מאשר על האחראים לאמצעי תקשורת אחרים. בוועדה נשמעה ביקורת חריפה מצד כמה חברי הועדה כנגד הסלוויזיה. חברי הועדה טענו כי לא נשמר האיזון בין הצגת עמדת הממשלה ובין עמדת האופוזיציה במהלך הדיונים בכנסת, כי נגרם לעתים קרובות עוול לא רק לחברי כנסת וסיעותיהם, אלא אף לכנסת עצמה על-ידי כיסוי חלקי בלתי ממצה, ועל-ידי כך מטלף, של המתרחש בכנסת. אנשי הרשות מסרו לעומת זאת לוועדה על הקשיים הטכניים והאחרים בשידורים מתוך הכנסת.

בקודת המוצא נכונה. נכון שחברים אמרו שלא נשמר האיזון בין עמדת האופוזיציה והממשלה. אבל היו חברים שטענו בדיוק ההיפך, שהאופוזיציה מגיעה יותר מדי לידי ביטוי.

ע. פינברג-סירני:

אני מוכן להכניס את זה. אבדוק, אם היו דעות של חברי ועדה שהסלוויזיה נותנת יותר משקל להופעות של אישים מהאופוזיציה, אכניס זאת.

היו"ר א. רימלט:

זה לא רק ענין של ממשלה ואופוזיציה. יש גם חברי כנסת שהם בקואליציה, וגם אותם מקפחים. להעמיד את הממשלה מול האופוזיציה זה לא בדיוק נכון. אין אולי איזון בין שידור הדברים של הממשלה לבין שידור הדברים של הפרלמנט, של בית המחוקקים. וזה הייתי מסכימה שייכנס. אני שומרת לי זכות להציע הצעה נגדית בענין זה.

ח. גרוסמן:

הסלוויזיה נותנת תמיד עדיפות לנציגי הממשלה, תוך קיפוח הכנסת בכללותה. אי אפשר לומר שבכל המערכות הדמוקרטיות יש רק קואליציה ואופוזיציה. יש ממשלה ויש בית מחוקקים. אם אני בודקת באיזו מידה נתנו בשידורים ייצוג לבית המחוקקים, אז פה אני שוענת שנתנו עדיפות לאופוזיציה.

האופוזיציה איננה מיוצגת בממשלה, לכן מוכרחים לתת עדיפות לאופוזיציה.

היו"ר א. רימלט:

הפרק הוא: הדיווח על עבודת הכנסת, ולזה צריך להתייחס. אציע הצעה נגדית בענין זה.

ח. גרוסמן:

בענין זה.

ברור שאם מופיע מישהו מהאופוזיציה, הוא יכול להיות רק חבר כנסת. אי אפשר להגיד שבין חברי הכנסת האופוזיציה מועדפת. נציגי הממשלה מופיעים ללא כל מסגרת של איזון, אבל בתוך הכנסת עושים איזון בין הסיעות. אני חושב שזה לא צודק. המומחה הבריטי שהיה כאן אמר שב-בי.בי.סי. יש רישומים של הופעות הממשלה והאופוזיציה. אם את שוענת שחברים מסייעות הקואליציה אינם מופיעים במידה מספקת אפשר להכניס את זה ברקע. רשותך להציע הצעה אחרת, ייתכן שהיא תקבל רוב.

היו"ר א. רימלט:

אני מציע לומר כך: ועדת החינוך והתרבות מדגישה... לאמצעי תקשורת אחרים. כמה מחברי הועדה השמיעו ביקורת חריפה כנגד הסלוויזיה. חברי ועדה אלה טענו כי לא נשמר האיזון בין הצגת עמדת הממשלה ובין עמדת חברי הכנסת, בין מהאופוזיציה ובין מהקואליציה.

ג. אליעד:

הייתי מציע שתהיה פייסקה מיוחדת על ענין

30.5.1973

האופוזיציה, ואז אפשר יהיה לדון בה. כי אם מדברים על דיונים בכנסת, הכוונה האמיתית היא להגיד שלא ייתכן שהטלוויזיה מביאה את דברי השרים במלואם, ואילו דברי החברים אינם מעניינים, כלומר לביקורת ולדעות אחרות שמושמעות בכנסת אין כוונה.

אם לא תהיה פייסקה נפרדת על ענין זה, אני מציע כפשרה לומר שלא נשמר האיזון בין הצגת עמדת הממשלה ובין עמדת חברי הכנסת, בין שהאופוזיציה ובין מהקואליציה.

היו"ר א. רימלט:
אנחנו מדברים כעת על צילום סיעונים. אני רציתי שגם חברי הקואליציה יכירו בעקרון הממלכתי, שבתקשורת זו צריך להיות איזון בין הממשלה ובין האופוזיציה, אם חברי הרוב מכירים בתפקיד הממלכתי של כל אופוזיציה במשטר פרלמנטרי כשלנו. לא רציתי שרק אנשי האופוזיציה יצביעו בעד השענות של האופוזיציה ויכניסו את זה כהצעת מיעוט, ואילו הרוב יתעלם מתפקיד האופוזיציה. אם מציעים לומר "כמה מחברי הועדה", אפשר לקבל זאת. אבל הוויכוח העיקרי יהיה על ההמלצות. בכל פרלמנט יש בעיה של אופוזיציה ורוב. לגבי מצב האופוזיציה יש רגישות מיוחדת.

ג. אליעד:
אני בהחלט רוצה שישמרו איזון. אינני מוכן לקבל על עצמי לקבוע שלא נשמר איזון. אני מוכן להצטרף לקריאה חיובית. גם הטיפא של הפייסקה הזאת היא חמורה, מדובר בה על כוונה מסלף. אינני מקבל את המלה הזאת.

בסוף נאמר שאנשי הרשות מסרו לוועדה על קשיים טכניים. אם נקרא את דבריהם, נמצא התגובות זי תקיפה כנגד מה שיוחס להם על חוסר איזון וסילוף דברי האופוזיציה. הם לא קיבלו את השענות האלה ואמרו שהם עושים כמיטב יכולתם. הם לא הצטדקו רק בקשיים טכניים.

אני מציע או לחלק את הפייסקה לשניים ולגשת לענין גישה חיובית, או לדבר גם על קואליציה וגם על אופוזיציה.

היו"ר א. רימלט:
אתה מצנזר דברים שנאמרו על ידי חברי הועדה, שזכותם להביע דעה בענין זה.

מ. בן-פורת:
אני בהחלט מסכים עם היושב-ראש שצריך להדגיש שבמשטר דמוקרטי יש מקום לאופוזיציה ויש לתת לה משקל. אבל יש כמה דברים שצטננו פה, שיש חוסר איזון בתוך האופוזיציה בינה לבין עצמה מבחינת הכיסוי הטלוויזיוני. חוסר האיזון כאן הרבה יותר גדול מאשר בין האופוזיציה לבין הממשלה, ולדעתי זה הרבה יותר חמור. אבל אם ניכנס לחלקי אופוזיציה, נסתבך. יש אופוזיציה גם במחנה הממשלה. וקשה להפריד ולהדגיש זאת בדברי הרקע.

לדעתי ההמלצה מס' 2 אומרת הרבה. אם ניקח את הנוסח מהמלצה זו, עם קצת דגש מהמלצה 3, נגיע לנוסח מאוזן.

היו"ר א. רימלט:
היו סיעונים של חברי ועדה, ואני חושב שיש זכות לחבר שעומד על כך לציין את סיעונים.

מ. בן-פורת:
אז צריך לומר אחדים מחברי הועדה, או כמה מחברי הועדה. גם מבחינתם של חברי ועדה אלה צריך לומר שהאופוזיציה איננה אחת. אני בטוח שהאופוזיציה הגדולה לא תקבל את התכתיב של הסיעות הקטנות.

אני מציע שדברי הרקע יישענו יותר על המלצה מס' 2 וחלק מהמלצה מס' 3.

היו"ר א. רימלט:
אנחנו דנים בנפרד על הרקע ובנפרד על ההמלצות.

א. כץ: אני מציע לתקן את הכותרת של פרק ה', שבה נוכל להכליל גם את תכניות האקטואליה, לא רק עבודת הכנסת, ולומר: הדיווח על עבודת הכנסת והפעילות הפוליטית או הכיסוי המפלגתי. מדובר פה גם על תכניות אקטואליות, אלא על פעילות פוליטית בכלל. אני מציע לומר: הדיווח על עבודת הכנסת וביצוע תכניות על נושאים אקטואליים.

ע. פינברג-סירני: אז צריך להחליט אם "מוקד" זו תכנית פוליטית, אם "השעה השלישית" זו תכנית פוליטית, או לא.

א. כץ: לגבי ההערות שהושמעו פה - צדמה לי שדוקא הנוסח המונח לפנינו, כפוף לשינוי זה או אחר, אומר את מה שרצו החברים שקדמו לי לומר. נאמר כאן שהכיסוי של דיוני הכנסת, על כל הסיעות, היה חלקי ובלתי ממצה. שענה זו הושמעה פה. דבר שני היה הצגת העמדות של הממשלה והאופוזיציה. הקדמה זו צריכה לחול על כל הנושאים שיבואו בעתיד, ובעיקר בתכניות האקטואליה שבהן לא באה לידי ביטוי בכון עמדת הקואליציה ועמדת האופוזיציה. הדברים מסתמכים על נתונים שהובאו על-ידי אנשי הטלוויזיה עצמם. לפי מיטב זכרוני אפילו אנשי הרשות הטלוויזיה לא כפרו בזה. גם הם טענו שיש מה לתקן באיזון בתכניות האקטואליה.

לישיבה הבאה אביא נוסח שתהיה בו כותרת שונה, ושתובענה בו הנקודות הבאות: שלא היה כיסוי ממצה של כל סיעות הכנסת על כל החברים במיפגש בתוך הכנסת; שלא נשמר האיזון בתכניות האקטואליה בין נציגי הממשלה והאופוזיציה.

ז. הרמן: לגבי המשפט הראשון - אינני יודעת למה צריך לעשות השוואה בין החובות והאחריות של מדיום ממלכתי ופנופוליטי לביין אמצעי תקשורת אחרים, שאינם מונופוליטיים. אני מציעה להגיד: ועדת החינוך והתרבות מדגישה... מדיום ממלכתי מטיל על ההנהלה ועל העובדים אחריות יתרה.

שנית, שמענו ביקורת, אבל אינני חושבת שבהקדמה להמלצות צריך לומר "ביקורת חריפה".

ייתכן שמישהו הדגיש כאן שיש גם לחברי כנסת דעות משלהם, מחוץ לעמדות האופוזיציה והממשלה. הייתי מציעה לומר: לא רק לחברי כנסת ודעותיהם וסיעותיהם...

ח. גרוסמן: אני מציעה להגיד: אלא אף לכנסת עצמה על כל סיעותיה.

ש. לוי: כמה מחברי הועדה הודיעו שיציעו נוסח אחר. אני רוצה להעיר שתי הערות, אחת לנוסח שלפנינו, ושניה לנוסח העתיד לבוא.

אני שולל כל דיבור על סילוף. אפשר לדבר על שיקוף בלתי ממצה.

היו"ר א. רימלס: אני מוכן להגיד: בלתי משקף.

ש. לוי: הייתי מציע לדבר לא על הבעת הדעות של כל החברים בסיעות השונות, אלא על הבעת ההסתייגויות השונות הנשמעות בכנסת. כי אחרת אפשר להבין שאנחנו ממליצים שכל מי שמופיע על במת הכנסת, דבריו צריכים להשתקף מיד בכיסוי הטלוויזיוני. אם יש חזרה על דברי חברים, אין צורך לשקף את זה בטלוויזיה. אם יש איזו עמדה מסתייגת, יש בזה ענין ציבורי.

ש. אלמוג: הייתי רוצה לחזור ולומר מה נאמר בנושא זה על-ידי נציגי הרשות. אגב, הופיעו פה נציגי הרשות ונציגי ועדי עובדים מסויימים ברשות. כשאומרים במסקנות "אנשי הרשות והטלוויזיה", זו נופנקלטורה לא מדויקת. הופיעו פה נציגי הרשות ונציגי העובדים.

30.5.1973

בנושא זה של ייצוג פוליטי, עיקר הטענה שהיתה בפנינו הוא שחילוקי הדעות בעניינים המתעוררים מפעם לפעם בדיונים פומביים, הן בכנסת והן מחוצה לה, הם לעתים קרובות לא בין האופוזיציה לבין הקואליציה, ושמעתי היום אישור לכך מפי כמה מהשתתפים בדיון. לכן אין אפשרות לשקף בעיות אמיתיות שקורות במציאות רק לפי חתך של סיעות האופוזיציה מצד אחד וסיעות הקואליציה מצד אחר, וצריך בכל פעם לדון לגופו היכן הויכוח. למשל, בפרשת חוק האוזנר, הדבר היה בתוך הקואליציה. השאלה היא אם אנחנו צריכים לעשות את הדיווח פובליסטי או לשקף אותו כפי שהוא במציאות.

היו"ר א. רימלט:

ביחס למונופול - הושמעו דעות כאלה בוועדה. ההבחנה בין אמצעי תקשורת ממלכתי מונופוליסטי ובין אמצעי תקשורת אחרים, זה בדיוק ציטוט מהחומר הנדפס של ה-בי.בי.סי. ושל שירות השידור האוסטרי. אני חושב שגם המופחה הבריטי שנמצא כעת בארץ אמר שעל טלוויזיה כשלנו מוטלת אחריות כבדה בגלל שני דברים: זה שירות ממלכתי ושירות מונופוליסטי. והוא קובע לו מדיניות. אינני חושב שיש בזה נזיפה או הערה ביקורתית.

במקום "מסלף" אני מוכן להגיד "בלתי משקף".

אשר לפלים "ביקורת חריפה" - היתה ביקורת חריפה מצד מספר חברים. אבל אפשר להגיד "ביקורת קשה".

במקום "אנשי הרשות" נאמר: "בציגי הרשות".

אינני זוכר שנציגי הרשות הגיעו כבר למעשה, לא בתדריך, למצב שלדעתם הכל שפיר. לכן חשבתי שצריך להגיד "קשיים טכניים". יש בעיות של זמן ומיתקנים חסרים. שמענו שיש דרגים שאינם פועלים לפי התדריך. לא שמענו שום דעה שמבחינת האיזון הפוליטי הכל בסדר, שאין מקום לשיפורים. הובאה רשימה של הופעות. חברי הוועדה כאן פרטו דוגמאות של דיונים שבהם הצוות לא שיקף את כל גווי הקשת בציבוריות. ובכן בכל זאת יש כאן איזה דבר שאיננו משקף. מדוע לנו להתווכח עם עובדות? אני אומר את הדברים האלה לחברים שמתכוונים להכין נוסחאות אחרות.

ג. שחם:

יש לי הערה כללית. אתם החלטתם שאינכם רוצים לערער את עצמאותה של הרשות. לפני שנתיים, כשהיו דיונים בכנסת על העדר איזון, נאמר אפילו בגוף ההחלטה שהיתה אז בכנסת שהעדר הנחיות ברורות לעובדים גורם לחוסר איזון. מאז הוציא הוועד המנהל את התדריך לעובדי החדשות. תדריך זה מונח לפניכם, והוא לא זוכר כאן בדברי החברים. התדריך הוא הדבר שלפני העובדים צריכים להיבחן. אם התדריך איננו טוב, אתם זכאים לבקור את עקרונותיו. אבל העובדים צריכים להיבחן קודם כל בזה, האם הם ממלאים את ההנחיות של התדריך הזה. מה שקורה אצלנו הוא שכל אחד יכול לדעת שבעבודה שושפת רצופה, ולפעמים נחפזת, אפשרי בהחלט שתעשינה שגיאות. מי שמופקד על הערות על שגיאות אלה זה הוועד המנהל. אני חושב שוועדה כזאת צריכה גם לבחון את הפרוטוקולים של הוועד המנהל, ולראות האם כשנעשו דברים שלא כשורה, דאג מי שמופקד על זה להעיר את הערותיו כדי שהדברים לא יישנו. וכך נעשה. כשדיברנו על איזון או חוסר איזון, אמרנו שיש לנו כללים שעל פיהם אפשר בהחלט לשפור על האיזון. אבל נעשות שגיאות. עובדה שגם באותה פרשה שבגללה הדברים הובאו לכנסת, הוועד המנהל פסק שהיתה שגיאה בשיקול. אבל אי אפשר לומר שיש לנו בעיות טכניות. מה שנאמר לגבי בעיות טכניות הוא לגבי עצם הסיקור מתוך ישיבות הכנסת, כאשר הזמן, הטכניקה והפיקום של המצלמה והתמשכותן של הישיבות גורמים לכך שמתעוררת בעיה טכנית של הסיקור. אבל לגבי הסיקור הכללי הבעיה איננה טכנית.

כל דבר שהיה בו חשש של טעם לפגם נבחן בוועד המנהל, ולעתים קרובות התברר שלא היה בו טעם לפגם ולא היתה הפרת איזון. היום להציג את הדברים כך, שחברים הביעו תרעומת ואנחנו אמרנו שיש רק בעיות טכניות - זה איננו נכון. אנחנו אומרים שיש בידינו מכשיר טוב כדי להבטיח איזון. איננו אומרים שמכשיר זה דינו כדי שלא יקרו מקרים של טעות בשיקול. יש בידינו עוד מכשיר אחד של בקרה, שכשיש טעות בשיקול, יש מי שנאצ לכך שהדבר יקבל את התגובה המהירה והפיידית אחת לשבוע. שני מכשירים אלה, התדריך שהוא בגדר הנחיות כלליות, והוועד

המנהל שהוא ועדה לעניני חדשות, יש בהם כדי להבטיח איזון מכל בחינה שהיא. אין אנחנו טוענים שהבעיות שלנו הן טכניות. וכשאתם מציגים את הדברים כאילו יש רק בעיות טכניות, אתם בעצם פתעלמים משני מכשירים אלה.

ע. פינברג-סירני: חברת הכנסת הרמן הביעה בזמנו איזה רעיון, שאולי נציע בכלל לבטל את שידורי הטלוויזיה

מהכנסת.

היו"ר א. רימלט: אני חושב שרוב החברים יתנגד לזה.

א. רזיאל-נאור: בקשר לשאלה האם לקיים שידורים מהמליאה או לא, אם ללכת לפי השיטה הבריטית או לפי שיטה אחרת - אני חושבת שלא זה הנושא שאנחנו עוסקים בו ולא זה הנושא שהועבר לוועדה. הכנסת העבירה לוועדה נושא פוגדר ביותר: אופן עריכת תכניות מבט לחדשות. ואין זה מתפקידה של הוועדה לשנות את העובדה שיש שידור טלוויזיוני מהכנסת. אני גם לא חושבת שזה מסמכותה של הוועדה להחליט פתאום שלא יהיו שידורים כאלה. לא איכפת לי אם ידונו קעם באופן על הענין, אבל לא אגב דיון על נושא פוגדר ביותר שהועבר לוועדה. לפי דעתי זה חורג מהנושא. ועם כל הכבוד למציעי ההצעה הזאת, אני חושבת שהיא איננה במקומה.

ע. פינברג-סירני: אנחנו במפורש לא התייחסנו רק לנושא שהועבר אלינו. גם בהקדמה להמלצות נאמר שבהתאם לסמכויות שניתנו בידינו הרחבנו את היריעה. זה ודאי יותר קשור לנושא מאשר שאלת סייב התכניות. זכותנו לדון גם על נושאים אחרים. הרחבנו את הדיון, וזה היה דיון חשוב, ולכן מותר לנו לשפל גם בנושאים אחרים.

היו"ר א. רימלט: גם דעתי היא שהיות והרחבנו את היריעה, לגיטימי שיש הצעה בענין זה. הייתי מייצע לחברים להתייעץ בסיעותיהם. אינני חושב שדעת רוב הסיעות בכנסת היא שיש לבטל את השידורים מהכנסת. לדעתי נעשה עוול לכנסת אם נבטל אותם.

אם יש רוב בוועדה בעד ביטול שידורי הטלוויזיה מהכנסת, לא אוכל להביא את סעיף 1 בהמלצות לפרק זה. לכן נצביע תחילה אם לקבל את ההצעה לבטל את שידורי הטלוויזיה מהכנסת או לא.

ה צ ב ע ה

ההצעה לבטל את שידורי הטלוויזיה מהכנסת לא נתקבלה.

ז. הרמן: הצעתי היתה אחרת. אמרתי שכפי שהטלוויזיה עובדת בכנסת כעת, זה נותן תמונה מסולפת, ולכן אני מעדיפה שלא תהיה טלוויזיה בכנסת בצורה כזאת. הצעתי שבמקום שבכל יום יהיה דיווח קצר מסולף על הכנסת, שידאגו לכך שפעם בשבוע תהיה תכנית על הכנסת. כלומר זה דורש הופעה של הטלוויזיה בכנסת, אבל לא כפי שהיום עושים זאת. במצב הנוכחי אני מעדיפה שזה לא יהיה.

היו"ר א. רימלט: הואיל ובהמלצות מדובר על הקמת ועדה משותפת, את יכולה להציע הצעה כזאת.

בהמלצה מס' 1 מוצע לומר: "הוועדה ממליצה בפני יו"ר הכנסת והסגנים כי ייזמו הקמת ועדה משותפת למזכירות הכנסת ולמחלקת החדשות בטלוויזיה, אשר תקבע סדרים ודפוסים קבועים לכיסוי עבודת הכנסת. בהתאם להנחיות הוועדה תעשה הכנסת שידורים שכינים שיאפשרו לעובדי החדשות לגוון ולשפר את הקרנת הנעשה במליאת הכנסת, בוודותיה ובמסדרונות הבית". אני מציע לומר "שידורים שכינים ואחרים".

ח. גרוסמן: אני נגד ועדה.

ע. פינברג-סירני: אני מתנגדת לוועדה. אילו היינו כותבים שנציגי הרשות ייפגשו עם היושב-ראש והסגנים ויטפלו בענין, הייתי מקבלת את זה. בהצעה זו אנחנו בעצם חורגים

30.5.1973

.7.

מהתחום של חוק רשות השידור. כי מה תעשה הועדה? כדי לקבוע אפשרות של הזזת המצלמות אין צורך בוועדה. אם הכוונה היא לסיידורים אחרים, בקשר לתכנית, להרכב וכו' - בזה אנחנו פוגעים בעצמאות הרשות.

היו"ר א. רימלט:
הכנסת איננה יכולה לחייב. אבל אני חושב שצריך לקבוע דפוסים לכיסוי ישיבות הכנסת. איך הדבר נעשה כעת? או שנציגי הרשות מתקשרים עם נשיאות הכנסת, או שהכנסת מיוזמתה מזמינה את השלוחים כדי לכסות דיון מסויים. אבל אין דפוסים קבועים. אינני מניח שנציגי הרשות יתנגדו לשבת עם מזכירות הכנסת או עם נשיאות הכנסת כדי לדון על הכנסת סדר קבוע יותר, מחוץ לדברים המאולתרים. דפוס קבוע זה גם מה שמציעה חברת הכנסת הרמן. לדעתי זה לא צמצום או הגבלה של האוטונומיה של הרשות.

א. חסין:
לדעתי ועדה משותפת לקביעת סדרים - זה בהחלט מתנגש באוטונומיה שדיברת עליה.

ש. אלמוג:
אני משוכנע שזה פוגע בעצמאות הרשות. בשביל זה הוקמה הרשות.

היו"ר א. רימלט:
האם רשות השידור מעוניינת שיעשו סידורים ושתהיה הבנה בינה לבין הכנסת? הכוונה איננה להגביל את הרשות, כלומר שאפשר לצלם רק במקום אחד וכדומה, אלא לעשות תכנית מינימום שנציגי הרשות יביאו אותה לפני הועד המנהל או המליאה, ונשיאות הכנסת תביא את זה בפני ועדת הכנסת. אני מדבר על ועדה אד-הוק שתסכם את הדברים. ואם נציגי הרשות יראו שיש איזון הצעה שמגבילה את האוטונומיה של הרשות, הם יגידו: עד כאן ולא יותר. הבעיה היא שעד היום אין דפוסים לכיסוי הכנסת. אם המלה "תקבע" מפריעה, אני מוכן להגיד: ועדה משותפת אשר תציע, או תמליץ, או תגבש. הכוונה איננה שנשיאות הכנסת תגיד לרשות מה לצלם וכדומה.

גם היום השלוחים איננה יכולה להיכנס לכנסת בלי רשות של הנשיאות.

ש. אלמוג:
אנחנו טענו נגד האפליה לרעה בכיסוי השלוחים לועדת ההיתר הגלובלי שניתן לנו לשדר ברדיו. אנחנו מסדרים ברדיו מה שאנחנו חושבים לבחון, ויש לנו זכות כניסה לכנסת באופן קבוע. אם אנחנו רוצים, אנחנו מעבירים את הישיבה כולה. בטלוויזיה אנחנו חייבים בכל פעם, לפחות פורמלית, לבקש רשות. פירוש הדבר הוא שכל זמן שלא אופרים לנו: לישיבה זו אל תבואו - אנחנו מסדרים. הערנו ששיטה זו איננה נכונה. אם נשיאות הכנסת או הכנסת כולה תחליט שאין צורך בטלוויזיה, נקבל את הדין. איננו חושבים שזאת סמכותנו לצלם בכנסת נגד דעת הכנסת עצמה. אבל אנחנו מערערים בהחלט על הרעיון שחוק מאשר סידורים טכניים, העריכה תיעשה על-ידי ועדה משותפת. כל גסיון מהסוג הזה הוא לפי דעתי פגיעה בעצמאות רשות השידור.

היו"ר א. רימלט:
אינני רוצה לפגוע באוטונומיה. לא מדובר על עריכה, או את פי צריך לצלם. אבל אתן דוגמה לדפוס קבוע. בכל מושב יש שני כנסים, ובדרך כלל כל כנס נפתח בדיון מדיני. לישיבת פתיחה כזאת רצוי שתבואו, או לישיבות ראשונות של ועדות וכדומה. האם אי אפשר לשבת יחד כדי להגיע להבנה?

ש. אלמוג:
ישבנו יחד עם סיעות בכנסת, יחד עם סיעתך, עם נשיאות הכנסת, הגשנו תזכירים. לא מזמן היתה ישיבה עם מזכיר הכנסת, יחד אתך. יש הרבה מאד דרכים לקיים מגע עם הכנסת. הכנסת צריכה להחליט מה היא רוצה להתיר לנו. אנחנו נחליט מה אנחנו רוצים לשדר.

היו"ר א. רימלט:
כלומר שאינכם רוצים ועדה משותפת.

מ. בן-פורת:
לא רק הם לא רוצים. אני למשל פוסל ועדה משותפת. הויכוח איננו בינך וביני מר אלמוג.

30.5.1973

היו"ר א. רימלט:
 הויכוח איננו ביני לבין מר אלמוג. רציתי
 רק להבין את סיבת ההתנגדות. לתומי חשבת
 שועדה אד הוק שפועלת מתוך קונסנסוס היא טובה. דעת הרשות היא אחרת.
 לאור זה נמשיך בדיון.

ח. גרוסמן:
 אני רוצה להציע הצעה אחרת.

היו"ר א. רימלט:
 אני מבקש לרשום את ההצעות בתחום זה,
 לישיבה הבאה. לאחר ששמעתי את דעת הרשות,
 לא אציע דבר שהרשות תראה בו צמצום האוטונומיה.

אני מודה לכם. הישיבה נעולה.

הישיבה נסתיימה בשעה 10.20.